

SZEGEDI HIRADÓ.

90-ik szám.

Csütörtökön, öszutó (november) 8-án 1860.

Második évfolyam.

Megjelenik:

Hetenként kétszer, csütörtökön és vasárnap reggel.

Szerkesztői iroda:

Szentháromságutca, Gészlerférté ház, 872. szám, hová a kéziratok bérmentve utalándók.

Kiadóhivatal:

Burger Zsigmond könyvkereskedése.

Előfizetési föltételek.

Szegeden hazhozordással: Egész évre 6 frt., — félévre 3 frt., — évnegyedre 1 frt 60 kr. osztr. ért.

Videkre postán: Egész évre 8 frt., — félévre 4 frt., — évnegyedre 2 frt. osztr. ért.

Egyes száma ára 8 ujkr.

Hirdetések:

Az öthasábos petisör egyszeri hirdetésnél 7 ujkr kétszerinél 6 ujkr., többszörinél 5 ujkr. Bélyegdíj minden egyes beigtatásért 36 ujkr. A nyilatkozóban a háromhasábos petisörigtagtási díja 20 ujkr.

Az előfizetési pénzek és hirdetések Burger Zsigmond könyvkereskedéséhez emelkedők.

Olvasóinkhoz!

Ha valaha, úgy most, megyeéletünk kilátásában lévő föltámadásával, van szükségünk sajtóközönségre, mely alkotmányos életünk érveit és az édes szép hon minden vidékére vigye, mely a jogos többség véleményének nyilvánítja, mely a nézetek, akaratának, kívánalmainak védője legyen.

A „Szegedi Híradó“ mindent elkövetend, hogy eddigi irányán haladva, a fölkönytéknek kötelességszerűleg megfeleljen; de hogy ezt tehesse, nagyobb pártolásra van szüksége, mint milyenben eddig részesül.

Azon tisztelt honfiai kedveért, kik lapunk támogatásához még ez évben járulni szándékoznak, ezennel kéthavi előfizetést nyitunk öszutó elejétől az év végeig 1 frt 40 krajval.

Nem szívesen hinnök, hogy Csongrád-megye s a közel vidék közönsége most hagynd cserben a lapot, midön annak pártolása s igazságos szent ügyünknek a lapra legnagyobb szüksége leszen.

A „Szegedi Híradó“ szerkesztősége.

Alföldi viszonyok.

A lapirodalom bilincsei.

A magyarajku politikai lapok hallgatásáról irt cikkünkben az előleges hivatali áttekintést a lapirodalom egyik bilincsel tüntetük föl és méltán.

A hivatal, mely egy vagy más számot lefoglal valamely lapból, soha sem tartozik nyilvánosan igazolni eljárását; nincsen föllálitva bíróság, mely ítéletet mondjon, vajjon a szellemnyirbálással megbízott egyén nem ment-e tovább a számára kijelölt határnál, vajjon nem érte-e rozslu, vagy épen nem akarattal magyarázta-e félre a lefoglalt cikket.

Azok, kik a sajtótörvény számtalan paragrafusát előlavasták s a holt betűt termékenyítő eleven-ségnek tekintik, azt fogják mondani erre: hiszen meg van engedve a szerkesztőknek vagy kiadóknak, hogy lefoglалások ellen fölterjesztést teheszen a rendőrmiszterhez vagy a kormányzóhoz.

Igen, meg van engedve, de kérjük csak egyetlen eset megnevezését, melyben e föllebbezés használt; a volt rendőrmiszterségnél ugylátszik élvitl títtek ki, hogy bármit mondjon a panaszra jövő írók egész serege, bármily alapos a panasz, a rendőrhatalóságnak kell, hogy igaz legyen; mert ha cserben hagyatják, tekintélye esorbul.

Az előleges áttekintésen és nyirbáláson kívül a megintési rendszabály az, mely az elviselhetlenségig korlátozza az írók.

Nem egyszer történt, hogy oly cikkért kapott megintést valamelyik lap, melynél mások, sőt ömaga is sokkal keményebbet közlött már.

Sokan annak tulajdonítják e következetlenséget a megintésekben, hogy szükségesnek vagy legalább jónak látszott minden lapnak két megintést akasztani nyakába csak azért, mert a harmadik megintés a lap betiltásával járván, az ettől való tartás minden írók akadályozand a kor-

mány nézetével ellenkező vélemény kimondásában.

És vajjon nem volt-e oka az íróknak, a szerkesztőknek a tartózkodásra?

Nemes szándékkal szerkesztett sajtóközönség mindig szolgálhat az ügynek, melyért küzd, bármily korlátozott legyen is; a bátorság bizonynyal nem hiányzik egy magyar íróban sem; de az észlely nem paranosolja-e, hogy inkább a sorok közé dugja azt, mit valóban kifejezni akar, mintsem igaz nyilt szó által közönséget veszeljeztesse?

Oly kormányknak, mely az alkotmányosságot írja lobogójára, nincsen sajtókorlátozásra szllksége.

Alkotmányos kormányzás felelőséggel jár a legapróbb részletekig s e felelőség legbiztosabb, legesalhatlanabb öre a szabad sajtó.

Mi oka volna az alkotmányon alapuló kormányrendszernek a sajtó lebilincselésére?

Vagy a népakarat határozati szerent történik minden s ez esethen csak helyeslyő szava marad a sajtónak; vagy a nép akarata ellen eselekszik a tetteiért felelős hivatal s ekkor nem csak a sajtó, de az országgyűlés, az összes nép képviselöte semmissitendi meg a törvényteleneséget.

Az öszinte, jó kormányknak a szabad sajtó legjobb barátja, legbíbb szövetségese s alig van eszköz, mely a kormányknak iránti bizalmat jobban megalapítsa és megszilárdítsa, mint a sajtónak adott teljes szabadság mindenben, mi a nemzet önkormányzatát legtvánlabbról is illeti.

Az előleges áttekintésen és megintéseken kívül még egy bilincs van a lapirodalomnak, melynek eltávolítását legalább Magyarországon minden belátó hazafi öszintén kívánja.

Ez a hírlapbélyeg.

Irodalmunk egyáltalában, lapirodalomunk különösen, kívált a nyomás napjaiban oly színvonalra emelkedett, melyen csak örvendeni tud a tisztán érző honfikebel.

Az irodalom fejlődésével, az irodalmi erök szaporodásával az olvasó közönség nem tartott lépést.

A lefolyt legközelebbi tíz év nem volt alkalmas arra, hogy olvasási kedvet ébreszessen az emberekben s az általános pénzszllkség sokat visszariasztott az irodalom pártolásától azok közül is, kik az olvasást szeretik.

Szllkséges-e mondanunk, hogy az olvasó közönség számát tetemesen rilkította az ujjában behozott hírlapbélyeg?

Nem csak ezer meg ezer olvasót vont el a lapoktól, de számtalanokat tartott vissza azok közül, kik különben ny lapolvasókká valodottak.

A hírlapbélyegről jó lélekkel el lehet mondanunk, hogy sokkal nagyobb a szellemi kár, melyet okoz, mint az anyagi haszon, melyet az államnak hoz.

Alkotmányos kormány csak saját érdekét mozdítja elő, ha azon van, hogy a nemzet határozatán alapuló intézmények minél jobban, minél könnyebben terjedjenek a nép minden rétegebe; kívánmia kell, hogy a népek milliói ne csak tudják, ne csak értsék szándokait, de meg legyenek egyszersmint gyözdöve azok tisztaságáról, önzetelenségéről, hasznos voltáról; ez pedig csak korlátlanul szabad sajtó eszközölheti.

Lesz talán, ki, a hírlapbélyegyet illetöleg nézetünk megdöntésére Angolországot hozza föl, hol szintén bélyegezték a lapok, neha nem ismertünk szabadabb intézményül népet az angolnál Európában.

Ne ámsítsuk magunkat e hasonlattal.

Oly lapokban, melyben a legutolsó földműves sem tud lapolvasás nélkül megenni, hol a legszegényebb napszamos mindnapon száraz kenyere egy darabkáját letöri, csakhogy lapot olvasshasson; oly hazában, hol a bankjegyet nem szegénységből nyomják, hanem azért, mert az arany és ezüst nehézsége szakadásig buzza a zsebet; ily hazában nem esudálkozhatunk, ha az öszes nép képviselői szívesen szavaznak némi adót azon magasztos élvért, hogy nemzetök dicőségét, minden világrészben a polgárosodás és műveltség mellett küzdő harcosaik diadalát olvasshassák.

Nálunk nem így áll a dolog.

Hogy a hármás bérc övezte szép hon lakói nem állnak még a szellemi és anyagi gazdagság azon fokán, melyre a Themsepartiakat rég élvezett szabad intézmények emelték, ennek valóban nem mi, hanem a megbasonlásnak századok óta állameletünkön ragdóó férge s más néplüket boldogítani szándékozó intézmények voltak okai.

Egyik másik lapunknak van olvasóközönsége; a legtöbbnek még teremténie kell ilyet magának s ez az előleges megvizsgálás, a megintések, a megbélyegzés s a biztosítás letételének köteleztettsége mellett csaknem lehetetlen.

Egészben öszünk a Pesti Hírnök nézetét, mely az 1848-ki sajtótörvényben azon vaskalaposágot látja, melyet az első magyar országgyűlés megszüntetni lesz kénytelen.

Szerény nézetünk szerént, melyben egybírásit ugyhisztük nem kevés véleménytársunk lesz a hazában, teljes, korlátlan sajtószabadságra van szllkségünk.

Hogy a hazánk ügyeit vezénylő férfiak nézeteit bántatlanul terjesztessük s töltünk kitéhetöleg támogatassuk; hogy irántuk az édes hon millió és millió lakóiban bizalmat ébreszthessünk, legalább annyi szllkséges, hogy megszllkjék:

A lapoknak előleges vizsgálatra beenyújtása.

A megintési, most már ugyis fölleleges rendszer.

A kiadókat módnélkül terhelő s az olvasókat elriasztó hírlapbélyeg.

A lapokra rótt pénzbeli biztosítók letétele.

Ha ezek megszüntek, a magyar lapok minden oldalra és minden tekintetben meg fognak felelhetni nemesebb föladataknak s a hon népe bizni fog azon kormányban, mely el tudja tűrni az igaz szót s a közvélemény általános helyesletét ez alapon kivirya magának.

Kempelen Gyözo.

Kereskedelmi és iparmozgalmak.

Ujjab fejlemények.

— A Magyar gazdasági egyesület igazgató választásáná öszb 29-ikén tartá meg e havi ülését gr. Károlyi István elnöklete alatt, mely ülés mintegy előkészítője vala az öszutóban tartandó közgyűlésnek. Az előfordult érdekes tárgyakat röviden elősoroljuk. Szabó József fardáhalan termeszttudásunk bemutatta Békés-Csánad megyének általa készített földtan leírását, melyet az igazgató választmány nagy örömmel és köszö-

nettel fogadott. Az itt bemutatott munkát az egyesület közre fogja saját utáni beosztani. Érdekes adalék hazánk földének ismeretére, melyet az egyesület a ház közönségére szán. Továbbá Kozmics László ur igen szépen és alaposan fejtegette föl annak szükségét, hogy országos gazdasági tanácsok állítsanak föl hazánk több pontjain. — Az előző közbeszéléssel fogadott előadásban és előző sürgető felszólítást vélt intézteni a kormányhoz, a mi szintén elfogadtatott, a filerterjesztés elkészítéséről az előző bizá meg az igaz. választmány. Ugyanó indítványozza, hogy az egyesület sürge a kormányhoz az előző szükségesség magyarországi földhitelezetire az engedély megadását, ami szintén elfogadtatott. Ugyan ez illetően indítványozott, hogy az egyesület gyűlésén hiteles és kimerítő állapzaji adatokat arra nézve, hogy hol és mennyiben történt meg hazánkban a tagosítási munkálatok. Előterjesztett a szép virágzásban levő egyesületi szőlőtanácsnak az évi tiszta jövedelme, mely mintegy 1400 forint tesz. (P. N.)

— A Nógrád megyei gazd. egyesület alapszabályai megerősítve, alakító nagygyűlést f. év. őszü 5-én tartotta Losoncon.

— A marosvásárhelyi gazd. főokgyűlésnek alakító közgyűlése f. év. őszü 16-án Marosvásárhelyen fog megtartani.

— A nyugati váspályatársaság a személy- és gyorsforgatásnál a díjakat ismét 15 %-al emelte. Addig jár a kóró a kútra, meg elírlik. A vasúttársaságok a kíméletlenség, mondhatnák zskmányolási rendszere előbbtől oly hatalmas ellenszemponttal találnak, hogy a törvényhozásnak kellend az ügybe avatkoznia. Nagyon nehéz is e hallatlan baszkodást túrnak s igen szomorú állapot, midőn a természet, a kereskedő és az utas rabulogzói a vasutaknak csak azért, hogy néhány anélkül is gazdag töképezés meg több kímélet-karpasshon magának.

— Nyugati Poroszország egy falujában egy híres papja tulajdonosa süldő malacokkal futott versenyt. A 200 talérnyi pályadíjat a malacok nyertek meg. Minő jótékony célra szánták a nyerecnyit, nem olvastuk.

— A marha megmentése tüzeveszély alkalmával. — Egy igen egyszerű, de a tapasztalat által sikeresnek bizonyult mód használható, s ez nem egyéb, mint hogy a beszorult állatok szeméit, míg t. i. idő van rá, kendővel beborítjuk; mi helyest a lángokat nem látják, türelmesen engedik magukat vezetetni, hová akarjuk.

Tárogató.

— A esztergomi gazdasági egyesület igazgató választmányja múlt hétfőn tartotta második ülését. Tárgya a szakosztályok alakítása volt, melyek végmegvalósulását a jövő hó 10-én Vásárhelyen tartandó választmányi ülés eredményezend. Szívünkkel örvendettünk, midőn ezen a megye gazdasáttól s ezertén közvetve édes hazánk ügyét oly melegen fölkaroló férfiak koszorúban önkénytelen távollétnél után ismét megölemtünk. Ha volt, mi némileg elhomályosította örömeinket, azt a vidéki választmányi tagok távollétnél találtak. Szentesről és Csongrádról senki, Vásárhelyről csak egy választmányi tag jelent meg. Sem részvételünknek, sem hanyagságunk nem akarjuk tulajdonítani az elmaradást, hanem, hihetőleg elődhatlan foglalkozásnak. A jövő választmányi és közgyűlések illetőleg szabadon mindazáltal remélünk, hogy amennyiben az egyesület ügye kívánja s a honfium legszentebb kötelesség magával hozza, nem leend többé a választmányi és közgyűlések gyér látogatása ellen panaszunk; mert jegezzük meg és pedig jól, hogy hármily szabad, bármily kedve szerenti intézményeket vivjon is ki magának hazánk, boldog csak úgy lehet, ha egyszerű mint a gazdaság is leszen. Magyarhonról más sokan a legszakavataltabbak közül elmondhatják, hogy kiválólag földművelő ország. A magyar haza legdrágább bányái nem Kármüt és Selmec hegyében, hanem jól termő földjében keresendők. Szabad intézmények mellett csak az anyagi gazdaság képeitől az országokat, hogy akár észszel, akár fegyverrel kivolt tekintélyeket a világ előtt föntarthatassák, Magyarország aranybányája a földművelés, azt a gazdasági egyeteket fejlesztik és terjesztik. Az újabb válságos időkben tehát nem csak nem vesztettek gazdasági egyeleteink fontosságunkból, hanem sokkal nagyobb szükségünk van rájuk, mint valaha.

— Múlt vasárnap volt a szegedi legényegylet alakító gyűlése. 40–50 iparos gyűlt össze, Kremlinger Antal prépost ur ő nagyságán az elnökessel megbeszélte; titkárai t. Bárány Ignác tanár ur választották, az ingyenoktatást néhány hazafias tanár ur vállalta el. A gyűlésben 100 ftra mező üresség irratott alá. Minden kezdet nehez; a 100 forint sem érne, ha nem tudnók, hogy ez csak kezdet kisbő vagyonu egyesület. A gyűlés elhatározta, hogy aláírasi leveket fog küldeni a céhek és testületekhez, a főv usgos elnök urad szintén nyitva áll. Az iver körzésére a egyszerű

smint tagok bejegyzésére Mahler tanár és Bakay Nándor bizattak meg; az ő teendőjük a céhmesterkézből az iver kiosztani és a 14 nap után újra összejövő gyűlés alkalmával a bejutteteket bemutatni. Az adakozók nevei a „Szegedi Híradó”ban adandó alkalommal közzé fognak tétetni, ez lesz a legszebb számadás. Tehát csak a buzgó egyesek áldozatkészsége véteik meg igénybe, hogy az egyesület fölállhasson. A gyűlés alkalmával igen érdekes vélemények hoztak föl a szabályok és a szállásra nézve, de mindezek fölött csak akkor lehet határozni, ha az egyesület megerősítve s az alap fölmekevdő leend. — Ezenfölm meg biztonnyai tagok választották, kik szintén minden lebetőt el fognak követni az egyesület megerősítésére. A jövő gyűlésig még vissza térünk e tárgyra.

— Gróf Károlyi Sándort, gazdasági egyesületünk fardhatlan buzgalmu elnökét a szolnokimegyei gazdasági egyesület közgyűlése tiszteleti taggá nevezte. Az e tárgyban vett közleményből a következő sorokat idézzük: „Nem elismerése ez a gróf számos érdemeinek, mert ezeket megfíelné az egyesületnek érzi magát; de engedje a gróf, hogy megnyek ezáltal azon végtelen tisztelettel és ragaszkodással nyilvánítsa, melyet hazánk, emek szellemi és anyagi fejlődése iránt tanúsított fardhatlan működéséről a gróf ur irant érez.” A esztergomi gazdasági egyesület igazgató választmányja honfium örömet érzett közszeretében és általános tiszteletben álló elnöke ezen megfisteltetésre fölött s határozatba vette, hogy a legközelebbi közgyűlésben a szolnokimegyei egyesület bókros érdemű elnökének, Szapáry Gyula grófnak tiszteletbeli taggá nevezését indítványozandja.

— Gazdasági egyesületünk választmányi tagjai a megtartott gyűlés befejeztével a „hét fejedelem”hez címzett vendéglő termében barátságos lakomára gyűltek, melyen áldomásprohárk írtettek az egyesület szeretet előkért. gróf Károlyi Sándorért, megnyek egyik legnagyobb birtokosáért s honunk egyik legfistább lelki főuráért gróf Károlyi Istvánért, Magyarország biboros főpapjáért Szeczióvszky Jánosért; Csongrádmegeye főispánjáért Tomesányi Józsefért; az alapban megfisthatlan és minden honfium ma is kötelező os magyar alkotmányért; a Jóséftadóból visszakértett honfiumért s másokért. A lakomat az Erdélyi Ignác jeles zenekara által játszott hazafias dallamok füstzerék.

— Szív szombatlen lesz közkedvességű szimulvésztük Zöldy Miklós jutalomjátékta, a Karácsonyi-díjból száz arany jutalmat nyert dráma „A titkos iratok” Szilgietitől. Zöldy nem csak nálunk, de az egész hazában elismert sokoldalú és alakító színészi tehetség, ki hosszas ajándgatásra épen nem szorul; ő nemzeti színdarabok régi bókna, ki a pártolást fardozásai alapján múltán megvárhatja fölünk, s hisztük, hogy mivel községünknek fígyelmzetés nélkül sem mulasztandó el a kötelességet, mely a valódi érdem jutalmazásában áll.

— A „Magyar Sajtó” újdonsága nagyon kényelmes ember lehet; már másodsor — és most megbeszélhetetlen fígyelmzetéséget követ el szerény lapunk irant. Mi egy kis classzorsági események köztlenk egy elfogott buszról; melynek birtokába magán ut jutottunk; a „M. S.” közli szóról szóra az egészét, mintha töle eredt volna, minek kivételében a „P. Hírök” szépségesen közli a „M. S.” után. Tessenek megfíelni, ha lapunk fővárosi volna, nem esnek olyan nehezikre e mellőztetés; de így kénytelenek vagyunk kijelenteni, hogy fővárosi lapkezelők, kiknek a vidéki sajtó ismeretlen szornit helyezett mellett is szép hivatást s jelenleg kell, kötelességeik egyikét mulasztják el, midőn a vidéki lapok irant e szembevévisi rendszert gyakorolják. —

— A „Pesti Hírök” vegyes hírei kezelőjét pedig szépen kérjük, hogy a lapunkból valamit átvész, azt úgy vegye át, amit ott van. A „P. H.”ben ugyanis ez áll: „A szegedi szümgazgató Molnár ur, Rapecz Ferenc árvi javára egy előadás rendezett, melynek jövedelmét 27 ftra az árviaknál föl is kildt.” Az olvasó e sorok után múltán megbotránkozhatik azon, hogy a szegedi színházban egy jótékony cél előadás csak 27 ftra jövedelme. Jó lett volna legalább azt el nem hagyni e közléssel, hogy ez előadásnak csak a bérletlen fíllit tiszta jövedelme volt e célra szánva. Ezel Molnár ur érdemeiből sem vont volna el azért semmit, mitán jelen körülményei közt emy is elég szép áldozat töle.

— Magyarország áldoragnya, s esztergami bibornok érsek egy fúpátszori levelet bocsátott közre, mely hazaszeretetének s jószándék buzgalmanak újabb bizonytsága, s melyvel leginkább azon ámitok és rosakaratuak ellen kíván hatni, kik a népet a dzsna és robot vagy fízed újra visszahozatálval íjsegtetik s a jó egyetértést gonosz szándékkal megromtani ígyeznek.

— A „N. N.” híteles forrásból értesül, hogy b. Sina Simon taviraltlag kijelenté, miszerént a főispáni méltóságot nem fogadják el. Hír szerént erdélyi adv. kanclerára gróf Kemény Ferenc lenne kijelölve.

— Pestről f. hó 1-ről írják a „Presse”nek: „Ma néhány száz tanuló Forinyák Géza volt pályamunka sirját látogatta meg s fölékesítették azt koszorúkkal. Ez alkalommal több beszéd tartottak; többeik közü egy úggy ur is beszélt, s kérte a nialtaságot, hogy nyugodtan menjenek haza s ne adjanak a katonaságnak alkalmat újabb beavatkozásra, nehogy ismét új állottokat essenek.”

— A „P. N.”-ban olvassuk: A pesti magyar kir. egyetem tanuló ifjúsága a lembergi egyetem tanuló ifjúságtól következő latin nyelvet írt levelet küldött: „Mi, a lembergi egyetem hallgatói ítétek. Magyarországi ifjait a mi egyetemünk látogatására meghívunk. Lemberg őszü 15-én 1860.” — Ezen, amily rövid, oly értelmes és szíves meghívó levelet 42 lengyel ifjú írta alá, s hogy kézből is kerüljön, egyik Lembergen kívül eső postafőállomáson tettek föl, mint 100 ftr értékkel terhelte eszemmel. Egyetem ifjúságunk az újabb események folytán legfistább központi tanintézetünk melletti megnyitást joggal várva, s szíves meghívást kénytelen volt melőzni, s lengyel sorsainak ezen baráti meghívást szintén leveleiben fogják megköszönni.

— Szabadkáról arról tudósítják a „Pesti Hírök”öt, hogy Czorda Bódog ügyvéd Jóséftadóból megérkezte után, az ottani szűrszabók és eszmadák által faklyás éjzenvelet tisztelettel meg. Mint beszélik, elfogadása a Palaty firdőben történt, még pedig igen fényesen.

— Besztük, hogy Sárosy Gyula is e napokban Pestre érkezik. Csudájuk, hogy az alkotmány szelle már eddig haza nem futja.

— A „V. U.”-ban olvassuk, hogy egy nemeslebbi hazafi, Tamásfalvi Kasza János, ki néhány héttel ezelőt halt el Budán, végrendeletének egyik pontjában megemlékezik a „Szózat”-ról. E pont így hangzik: „Száz p. forintot pedig, mely összeg halálomom napjától kezdve félre leforgassa után leend összes, — hitestársannak ezenel hagyott vagyonomból kifiztetend, Nógrádmegeyében, Szécsény nevű helységben, mint szülemem helyén létező elemi tanodának, örök és változatlan alapítványul oly módon hagyk, hogy ezen összeg kamatjából évenként, minden valláskülönbség nélkül oly tanuló díjaztassék, ki az illető eljárásság által mind erkölcsiségére, mind pedig tudománya haladására nézve arra legérdemeslebbk találtatni fog, s ki egyzersimnt koszosra költök F ü r ö s m a r t y „Szózat” című költeményét az érintett tanintézetben nyilvános próbatál alkalmával elszavalandja. Ez nyílvárendelkezőnek emléke áldott leszen.”

— A pesti egyetemmel a jogiszakban Pauler, Wenzel, Récsi, Karassy, Konck s még néhány magantartó fognak működni. — A magyarul nemtőló meg nem tanók latin nyelven ígérték előadni. Az orvosi szak a nemrég nyugalmozott Gebhardt helyébe Póór Imrét, a belső gyógyászatra Wagner Jánost, e tanszék segédjévé Kurtz Gusztávot, Seidl német tanár helyébe pedig Dischert ajánlotta; a bölcselmi szak a német Nachlowzsky helyébe Horváth Cyrill, Bruhl helyébe Tóth Elekét és Margó Tivadart, Peters helyébe Szabó Józsefét és Kovács Gyulát, Werthim helyébe pedig Than Károlyt és Sajt. (P. H.)

— A pesti kaszinó múlt szombatlen este nyitott meg. A csinosan fílszerelt helyiség megnyitása egy kis ünneppeljeséggel ment végbe. Kemény Zsigmond, a kaszinó első elnöke lelkes megnyitó beszédet tartott, mint Reményi és Beale Vilmos meghedti és zongorajátékuk küvetett. Mind a megnyitó beszédet, mind a remekül eljátszott darabokat lelkesedéssel fogadták a nagy számmal egybegyűlt kaszinói tagok. Ezután következett a vacsora a kaszinó éttermeiben. (P. H.)

— A Kisfaludy-társaság ülésében, az alapszabályok szerént nem tagok is jelenhettek meg, mint hallgatók, ha előbb az elnöknel jelennek magukat. A farsalt minden hó utolsó esztűrtök délutáni 3 órakor a magyar fudós társaság termében tartja ülését, s a nemtagok ugyanott jelenhettek be magukat a gyűlés előtt. E bejelentés folytán egy évig látogathatják az üléseket.

— Kakas Márton az „Estökös”-ben ezt tanácsolja: „Ha tölem kérdeznék, mit csináljak? én azt mondanám, vegyék elő Trattner Károlyi „Nemzeti Kalendáriumát” 1848-ból, nyomassák le az abban levő tiszti névsort A-tól Z-ig 1861-re Girótki országos képes napitárhoz; aki még elközlül, kösse föl kardját, menjen föl a vármegyeházára, fístelkedjék a főispánnál; régi esküdték, szolgabírók, alispánok üljenek székükbe s tegyenek ügy, mint az egyszerű angol; ki Amerikába utazván, buszozó ingától azt kérdezi: „szeretede-e az angolnál?” s felelt rá az: „nagyon.” Tíz ezteudó mulva visszatér az angol, s azt kérpezé huzgatól: „sülve szeretede?” — „Nem; ceetezve.”

— A péciek az ottani lapban az 1850 óta megszüntetett pécsi Iyeucmann visszaállítását kívánják; kívánalmuk lenyegét következő szakban fejezik ki: „Adassék vissza a nagy Szepessy alapítványa eredeti rendeltetésének s a boldog emlékü alapító szent végakarátának, s állítsassék vissza kedves Iyeucmann bölcsészeti s jogi tanszékéivel.”

— Komárom őszhő 28-án nagy tüneplé-
nek volt színhelye: e napon szentimentál-
leg áldoragynak által az oly sok viszontagságon
körülszülten az Andráshy-egyház, mely a fordá-
kban 1848-ban égett le utójjára, s 1860-ban
magyarszeren emelkedett meg Pestjéről.

— Az „O. D. P.”-nak Reményi a többek közt
ezt is írják: „Pár nap óta sajtóságon jelen-
fordul itt elő, leglátogatottabb és legizesebb kávé-
házaik egyikében, hol Neuwirth tábornok, vá-
rosi térszervezők is megszokott jelennek. Belépe-
kor a vendégek nagyrészt kimennek a kávéház
esak elhagyta után telik meg ismét. A 23-ki
vésztelej eseten a katonai erőt Neuwirth paran-
csolá ki ő vezette.

— A bécsi hivatalos lap kijelenti, hogy
az alkotmány tisztelőre Magyarországon itt-
ott rendezett kivégzések nem a belügyminiszter in-
tézkedési folytán történtek.

— Mostanában bizonyos Károli nevű ma-
gyar kisasszony, mint színművész nő működik
Párisban, s a külföldi lapok tudósításai szerint
rendkívüli tehetségnek kell lennie. Már első fellé-
pése oly nagy mozgalmat idézett elő a párisi la-
pokban, minőt ekkor még csak Rachel első
fellépései támasztottak. A színház minden este meg-
telik, ha ő játszik.

— A négy krajcáros újpénz kiadását
Bécsben őszhő 27-én már megkezdték, s így mi-
hamarabb hozzánk is eljutand.

— A német Gnsztáv Adolf egyetéről
a magyarországi protestánsok irányában terjesztett
híreket a „D. Allg. Ztg.” tökéletesen alaptalano-
knak mondja.

— A perugi postahivatalnok meg-
jegyzése. — A cs. kir. salzburgi postahivatalnok-
hoz nemrég egy pápai önkényesnek németül cím-
zett levél érkezett, mely az illetőt ott nem találván,
Münchenbe, földási helyére visszaküldetett. A perugi
postahivatalnok őszhő 10-én e level határa
következőt írt: „Nincsenek többé barbarok
Perugiában.”

TÁRCA.

Tü z p r ó b á i n k.

Kézinkbe véve a vándorbotot,
Mezős Ázsia síkját elhagyánk,
És szombaszülvá a vészszel, viharral,
Elérünk téged Iért Kánaán.
Majd, majd megölt már a vad zivatart,
De él a nemzet, él még a magyar!

S a zarándokut fátaladnait
Még csak alig hogy kipihenhetünk:
Meglőnyözött a vizsgálódás
S öli megérő csöspitgeté belénk.
Azóta ront, bont e pártos anyag!
De él a nemzet, él még a magyar!

És elérkezett a belháború;
Gyölökkel ment ajtánka a fin,
S a kedves is azon törő eszté,
Hogyan fojtás meg szép szerelmest. —
Sokáig volt tú rajtuk e zavar...
De él a nemzet, él még a magyar!

És hajh... ez akkor mind nem volt elég.
Társországok lettek elő a hazát
Szájra fűztek a „testvértelen” fűt,
Rabul verek vagy verekben hagyták.
Már, már ugy hívők, hogy kiirt a ter...
De él a nemzet, él még a magyar!

Ös-ölesapok fehér esztajai
Tarkáltsai szeret eltemetlent —
S mert hallát szórának a természetis,
Kétségbeesés elénk felül.
Másoktól lón felszavart az avar...
De él a nemzet, él még a magyar!

S még vérbabot hínyt a négy ös folyó,
Gyenge volt még riadni a beteg —
És oh! a ki könyöröltes vagy,
Miert oszám ránk új vesztészek?!.
Jött az ózmán és dult mint vad vihar...
De él a nemzet, él még a magyar!

És lón a hon egy letegett romlé,
Rongyos koldus, megsejtett rablény
Szegyeitük öt miénkének vallani,
S nem szállt föl érte egy fohász se tán!
S kit már elhagyott a főúr, a kar:
Él még a nemzet, él még a magyar!

És a nyelv, melyről szokás mondani:
Éltető lélek haladói testben,
Ez az illat a nyitó virágban —
Majd kiveszett ezt is menthetetlen.
Jobban tetszett már a német gavar...
De él a nemzet, él még a magyar!

Ennyi tüzpróbát ki átszenvedél,
Ki ennyiszor fölmásztad magad:
Ne féj, ne féj hát én erős hazám,
Megállod már te könnyen a sarat. —
Mondjuk ki azért, mit szivünk akar:
Éljen a nemzet, éljen a magyar!!!

Z. Herezeg Mihály.

Basa Rózsá rózsái.

Történeti elbeszélés
Tordatol.
(Folyt.)

„Megállj csak, várj egy kissé — szolt a fil-
ébredő basa a távozni akaróhoz. — Kedves bég,
te elmegy a tóparti tanyaára kövétségnek, elég fé-
nyes leszsz a hitvány kutyaiboz. Mindent hallottam
álom közben, amit te és Fámá áth beszéltetek. Tégy
ugy amint jónak látod. Vigy ajándékot a vén szu-
embernek s kérd meg leányt, 1000 arany egy-
pénzt adok, három lovat a hitetlen főnöknek, az
nem lesz hatástalan.”

Az ifju nem hallgkodott, jól tudta, hogy az
eszéslos basa csak a rabokszágbán szerette az alá-
zatossgot, noha a vakmerőségben keményen szokta
blntetni, ami egredül ércnye volt.

Az ifju egy lú szolgálval utra kelt.
Midőn a teremből távozott, a basa kézen fogá
Fámáthot.

„Néz meg kezeimet, van e még ereimben any-
nyi tűz, hogy én szeretni tudnék egy perőt, leg-
alább csak egy perőt. S ha hiányzik a tűz, ugy
teremt belém, mesterséges képes ezt tenni.”

„Mehmed, te tréflész, hisz te még képes
vagy szeretni, hiszen te láttálam is szerelmes let-
tel Is a bég kedvesébe; de gondom lesz rá, hogy ha
megérkezik, akkor nem perégek, de még évekig
szerethet őt. Isának nem lehet roz izlése, ő meg-
tudja a lányt választani. És azt hiszed — foly-
tatá a ravasz vén imám — nem kedvedrt zavart-
am meg fejt, hogy a leányt annál bizonyosabban
elrabolja, ha kell.”

„Imám, te azután visszamehetsz Ázsiába és
a Kabardagyon halhatsz meg.”

Az imám elégtelenen távozott.
A basa még elégtelenben sétált nagy termé-
ben, különféle mesterséges szökekekkel kísérle-
i-jukori rugóknyságának maradványait s jól tudta
önmagát ámitani aljas tervehz.

Egy óra múlva egy vén bábaszony állt elő-
te, ki egykor hasznos szolgálásokat tett a basának
amidőn még a kegyelmes ur háremet méltóztatott
tartani. A vén asszony öröme leírhatatlan cudar volt,
midőn a basa gondolatát megtudta; számított a
gazdag jutálakra.

Még azon nap be volt rendezve a nő lak,
hová Is a bég araja, Mehmed kedvese, a szép
Marosközty Rózsá költözendő vala.

Míg a szegeit várban a magyar szűz fölött
alkudoztak és rendelkeztek a szarnok basa és kába
eszközök, addig a tóparti tanyaán Gábor ur és
Máté a legbizalmasabban beszélgetének.

„Amint mondál kedves ösém, Rákóczy
tavaszra hadat indít a németek ellen. Szeretem én
az idegen barátságot, de azt sehogy sem állhatom ki,
hogy a törökre kell támaszkodniuk és korán van még
a franciáknak is bízniuk; ha majd egykor hatal-
mas uralkodólok lesz, ha benn is erősek lesznek,
akkor bízhatunk nagylelkű jelenőknökben; de míg ők
ézt elérhetik, ahol rövid lesz Rákóczy vége.

Igaz az, hogy nyomorogóit hazánk a sok zaba-
ditó kéz alatt elvérzik. A török, az angol, a fran-
cia, sőt a német is szabadtónak valija magát, pe-
dig ma még ugy látszik, aki valódi lehetne és akar-
na lenni, az nem lehet, a többi pedig csak elődú
jön nyakunkra. Haretrérvé válnak a hon virányai és
mí kétféle szakadva egymás ellen küzölnek, egyik
a németek sorai közt, a másik a török barátság-
ban verzik el; az elrabolja, amit ez meghagy, a
törököt nejeinket, gyermekeinket kell feltüntetni,
amazoktól mindenünk. De kedves ösém, ha te
ugy bízol Rákóczyban, legyen a te kedved szer-
ent, töl én sem idegenkedem, ő nem nyomja el
sem a vallás, sem pedig országos életünk szabad-
ságát.

„Tavaszra itt hagyjuk a tanayt és elmegyünk
Erdélybe, vagy talán akkorra már ő jön ide; fil-
veszem régi nevemet és reményem, hogy följön
még az Ungváry család napja. Te pedig noszlj
meg; főrnak ajánlom nemzetiségünk három szép
virágát, te férfiasan választás közölök s ha egy-
gyel megmóstitél, akkor Mátyás ösémnel s ne-
hány lú szolgálval visszavized őket Szamosújvárra
hol bízton lesznek a rablókól.”

„Igen, én ugy teszek, én már bátor valék
várnagy uram családjából szivem szerént egy vi-
rágat választani; ha kiérdemlem s ha ő viszonozni
fogja szerelmemet, akkor megmondandom nevet
is a virágok.”

„Tartsd meg titkodat, ha kitalálom sem ké-
rem, hogy bevald, csak arra kérlek, hogy óvatos
legy, mert a városban lakó szegeit ismerősök a na-
pokban azon birt hozták, hogy ismét egy ifju le-
ny veszett el nyomtalanul. Te ifju vagy, kettős
éridekből kell öröküdnöd a tanya körül, a tó be van
fagyva, az oldalról tanayuk egészen védtelen. Csak
ez erő tölben lenne már vége.”

Eközben az idő jöfómán beesteledett, midőn
az udvarra két lovas vágatott be három pajzános
lóval, melynek zajára a fölriadt háziebek hatalmas
ugatásban törtek ki.

Néhány pere muiva Marosközty Gábor előtt
állt Is a bég, a portyázók vezére, a renegát, ki
egykor Esterházy egyik várnagyának fia, Bo-
dor Matának testvér öseve volt, ki az őszön a ta-
nya körül a vak kárnát csinálta.

A bég átáda a lovat, a 1000 aranyat az asz-
falra tette s mindezek fejében csak a mult évi kel-
lemtelenségéért kért bocsánatot Mehmed basa nevében.
Midőn mondkáját végzé, ekkor lépett be
Máté. Gábor s a két testvér megkora hagyá.

Héves szóvalts támlalt a két ifju között, a
bég hangjából kitetszett, hogy már féltékeny is,
hogy Rózsát bűtjájól félti. A sok felesleges erud-
nytelentül folyt le, s az lett a vége, hogy Máté
magára hagyá a bégét.

Amint Máté hevesen becsapta maga után az
ajtót, a másik teremben időző Gáborhoz tért be,
hogy az végezzen a rá néve elveszett testvérről,
kivel mint ellenség csak gyűlöletét érezhetik.

Eközben a bég kijött a konyhára, ugyan e
perében lépett be Rózsá. A bég földulásában
nem tudott szólni, önkénytelenül a már egyszer
megkísérlet módhoz folyamodott: a lánykát átölele
s a bíbor ajkakra egy gyors égő csokót nyomott.
Rózsá tudta, hogy ki jött a házba, ő látta a bég-
ét lováról leszállani és ő idejött, önkénytelenül,
szívétől vonzatva; az ölelésnek nem birt ellenállni
és egész odaadással dől a bég karjai közé.

„Elviszlek magammal — sutogá a bég —
elviszlek örökre.”

„Mikor jössz értem? rebegé a leány bódult
mámorában.

„Még ez éjjel.”

„Vigy most magaddal.”

„Az éjjel bizonyosan.”

A lányka kislíant az ajtón az udvar felé,
Marosközty komolyan lépett elő a mellékerem-
böl.

„Köszönöm bég a basa küldenényét, s mint-
hogy esteledik, maradj nálam, légy ez éjjel ven-
degem.”

A bég terve kész volt, ő nem fogadá el az
éjjeli szállást, s rövid búsuevel után távozott.

A tanya népe gondatlanul nyugodott le éj-
sz akára.

A tóparti lakban ez éjjel Gábor és Máté
háltak, a mellékeremben a három leány.

Rózsá ez este végtelen szerettel esiggött test-
véreim, majd egyiket majd másikat csókola, elhal-
mozván könnyvel és búszúzó szavakkal: hogy ő
érez, hogy neki nem sokára meg kell halnia, s két
testvér között a néhány hóval ölösbnek sokszor
mondá, hogy szeresse Mátét, ki őt öli igen szer-
ent. Ebben igazta volt a búszúzó lánykának; Máté
nem Rózsát szereté, Máté kedvese Ilon volt.

Éjfélt körül az egész ház eszenben volt, mi-
dön hirtelen erős ebugatás verte föl a magános
tanya esőndét. A fölriadt tanya népsége vakító vi-
lagosságot látott, a tanya előtti nagy sátor lánggal
égett, s az előrohók egy lovas láttak vágatva
elütni a föllobogó tűz fényével.

A zavarban Gábor és Máté is elfeledkez-
tek álomlásikról és a tűzhöz siettek. Eközben a
tópart alatt időző bég a legnagyobb gyorsasággal
rohant a leányok hálozóságába felé. Jól látta a bég,
midőn a két kisebb leány is a tűzhöz szaladt, ta-
lán csak félelemből vagy kíváncsiságból. Rózsá az
ajtóban várta a bégét, de innen alig birt távozni;
a bég nem soká gondolkodott, drága szakmányát
karjára vévén, félholtan emelte lovára, s mint a
fejtük fölött zngó fürgeteg, ugy vágatott Szeged
felé.

A távolban lövekek hallatszottak. Marosköz-
tyek a bég szolgálját leölték lováról s ezután föl-
koncolták; mire a zűrvárnak vége volt, eltelt
egy órány idő, ezalatt a bég messze járt. A szer-
ent testvérek kezdek az eltűnt Rózsát legelőbb
keresni, először ágyát nézték, s miután ott nem volt
vissza futottak a tűzhöz, ott sem volt; Gábor és
Máté ekkor vették észre a szörnyű veszteséget.
Az apa tölhenné lón dűbében.

(Folyt. köv.)

V e g y e s.

¶ Párisban kutyaszármag lap jelenik meg.
Nem merjük kiszámítani, a francia főváros lakószai
számának aránya szerént hány lap esnék Szegedre.
Amint határozottan állíthatunk, hogy egy név többet
kellene cene a haladás nem alsó fokán álló város-
nok föntartania, fájdalom az is igaz, hogy egyetlen
lapunk is alig képes megélni.

— Következ szerént eredetisége miatt
érdekesnek láttuk közölni, mely nem koholt, hanem

valóban megkövetelté gyűmint következék szőrő sóra: (Helyeg 15 kr.) Szerződés. En alórt V. J. adom kezem írását színté S. J.-nak és H. Annának oly szin alatt: hogy H. Anna mint hitvesem már több ízben elhagyatva egymástól, én képes nem vagyok vele élni, tehát az ily szin alatt magamat meghatározván, tisztá szírből átadtam német S. J.-nak, H. Annát oly szin alatt: hogy S. J. nekem V. J.-nak háromszáz forint fizeti közeleki magát, amelyeket négy év mulva, azaz ezernyolcszövenhétől kezdve mind fertályonként a 7 ft 30 kr. pengőt köteles lefizetni. Különbön négy év mulva magamat kötelezem lefizetni én S. J. En pedig V. J. adom kezem írását, és kereszt vonását: hogy S. H. Annán és S. J.-on semmi keresetnem nem leszen, és mindenkor mind jóakarómat elismerem, melyet hittemel és minden tisztá érzesemmel öröksték. Pécsét 1857. évi öszbő 24-én V. J. mk. erőstem, keresetem nincs. S. J. mk. Elöttem E. J. mk. eszindamiester. K. J. mk. B. M. mk. köröszit vonása. (P. L.—K.)

A szögedi sátn újdonságai.

7 A Jösefösbától hazójukba visszatért bönfiakat Szabadkán Szegeden és Temesvártól a legnagyobk lelkesedéssel fogadták. A hajaiak elnégek tartották, hogy Nepomucénus sz. Jánosnak homoktöbbl faragott szobra, mely a Dunamelléki szögyövidéket ékesíti, fogadják az érkezöket. Bajnák lehet sok mindenféle baja; azt még sem tettük föl róla, hogy a honfözet hiánya legyen Baja legurább baja.

7 Egy bünsági mérnök az ugynevezett Szerb Vajdaság és Temesi Bünság térképén dolgozik. Ezen az olyan községeket, melyek Magyarországhoz alvának a régi jog alapján csatlakozni, melyek színelm szándékúak alfabuzi, azokat pedig, melyek elszakasztott minöségükben kívánák megmaradni, feketével jelölnéi. Híre van, hogy különösen az öntütek lelkeszéi azt tanácsolták volna neki, miszerént ne igen válogasson, hanem egész térképet vörös festekkel kenje be.

7 Szeged, öszbő 7-én. A gabonafizletben jelentékeny pangás állt be, miután a piacokról érkezö tudósítások kedvezőtlenek, noha az utósó bécsi gabonaviszony 30000 mérő kelt el, az árak mégis 10—13 kraj szállták mérőnként alá.

Helyben semmi adásvésés nem történt, noha a termeszökö hajlandók valának 50—60 kraj olcsóbban adni költék az éleleket, mint a multéhen; vélelők vevök sem érkeztek s így az élelekek kényeztetébe az érzék magukat, hogy készleteiket részént Győrre és Bőcsre, részént Horvátországba szállítás végett kamionyozták, miután itt semmit el nem adhatnak.

A rozsozt keresték s 6 ft 50 krajval szívesen vették költék; most ezt el hanyagolták s 6 ft-ért kapható.

A mai hétfővársán a roz 16ó mint nagyon kereset hoztak.

Ületi terményárak: Tiszabuda legjobb 4 ft 60 kraj. Közép 3 ft 80 kraj. Kétszeres legjobb 3 ft 80 kraj. Közép 3 ft 60 kraj. Rozs legjobb 3 ft — kraj. Közép 3 ft 10 kraj. Arpa legjobb 2 ft — kraj. Közép 1 ft 15 kraj. Törökbuza új 2 ft 20 kraj. Tavalyi legjobb 2 ft 60 kraj. Közép 2 ft 50 kraj.

Szegedi piaci árak: Borsó 2 itce 32 kraj. Lenese 30 kraj. Pasnyli 14 kraj. Köles mérője 2 ft 30 kraj. Burgonya 2 ft 40 kraj. Marhahús fontja 16 kraj. Julhus 15 kraj. Sertészsín 20 kraj. Szalonna mázsiája 37 kraj. Kr. Zsiré itceje 50 kraj. Lángelész mázsiája 12 ft 60 kraj. Zsemlyéket ma 9 ft 40 kraj. Kenyészét itceje 16 kraj. Kukoricakész itceje 8 kraj. Árpádua 2 itce 12 kraj. Kőlecsika itceje 14 kraj. Rizsika szíja 32 kraj. Foaol fontja 80 kraj. Pecepapaj 42 kraj. Lenmagolaj 48 kraj. Fagygy mázsiája 20 kraj. Fagygyertya óttót fontja 40 kraj, mártott 36 kraj. Szappan fontja 26 kraj. Körösta elle 16 kraj. Tölgyfa 11 ft — kraj. Lágya 7 ft — kraj. Kőszén voljása 85 kraj. Szén ma. új 2 ft 20 kraj. Szalma m. 55 kraj. Kender m. 22 ft — kraj.

7204. sz. (195—3) Árverési hirdetés.

A szögedi es. kir. megyei Törvényész részéről alperes Papp Ferenc nevére írt 165, 166, 324, 295 sz. a 2119/133 hold 800 fra becsült szöly, ny jelenben Papp Jözsef nevére írt 166, 304, 1424 sz. alatt 7199/133 hold 304 fra becsült 6 Papp Árpád elölle bírtokos adósságmiért leaázogott kasszafelölle peres 6 ft töké kövölés, kamatjai, eddigre megfölt és ezuralt jelen 7 ft költésége erejeje, okozott törvényész íródjában (megyeház, földszín) leendő első ízben árverésére határozótt. E. évi november 17-ke, ennek nemiserülte esztén pedig a második árverés határidőjele f. évi december 23-ka, mindenkor delölti 10 óra tölperes által tett és bíróság megállapított föltételek mellett annak kijelentésével tüzetik ki, hogy a második árverésen becsáron alól a legtöbbet ígéröle le fognak ütteni.

Föltárván tehát mindazok, kik kérdéseis ingadozókra nyilván könyvekre történt bejegyzésnél fogva magukat jeltázozógt nyerteknek vélik, miszerént azt az eladás napjáj bejelenteni annak inkább el nem lásszák, mivel élelkező esetben a vélelárak hírvölle költök lecsököltszát megnektek fogják tulajdonítani Szeged, 11-én 1860.

7553. sz. Házelas.

A szögedi es. kir. megyei Törvényész részéről közhírre tetétek, hogy miután öv. Ördög Mátyásné, dájában Katalin részére, jelenben mely határidőben becsáron alól is Szekeres Imréné nevén levő 82, a legtöbbet ígéröle le fog ütteni. Szeged, okt. 30-án 1860.

(199—2)

Legjobb minőségű tűzifa
még a régi jutányos áron kapható
Gaal M. és Kriek
üzleti irodájukban a „fekete sas” átlémben.

(201—1)

Négy ló s egy kocsii
szerszámmal együtt, a budai országtona a Temesváry-féle házában eladó.

(193—4)

500 akó szegedi bor
Maygráber Ágostonnal eladó.
Lakása Schmidtféle házában az árkon.

Mulassunk.

7 A „Hölgyfutár 133-ik számában olvastuk: hogy Stuttgartban Heurter bécsi színész szerelemből föbelötte magát, a golyó szíven találta s mindjárt meghalt. Ez már csakugyan remek lövés lehetett.

Irodalom és művészet.

— (A t. írói karhoz.) A Kisfaludy-társaság f. év öszbő 25-kén kelt határozata folytán van szerencsém fölszölnöni tisztelt írótatársaim, hogy akik a társaság által a munkába veendő magyar Shakespeare-kiadás részére a nagy bíró költö valamely színművté le akarják fordítani, ebbeli szándékuk fölöl engem értesítsenek. Az áttétel az eredeti Shakespeare nyomán angolból történik s amennyire lehet, alak- és tartalomtól fordítás kívánatik. Egy-egy színműnek elfogadott fordításáért T. Tomori Anasztáz ur hazafias áldozatból 200 ft fiztetéldj jár s azonfölül minden fordító a műve után eső tisztá hasznót annak idejében egészen kapja. A beérkezendő jelentések alapján fog a kiadás sora megállapítani s intézkedés történni, mely ugyanazon darabot többen is munkába vehégek. Pest, öszbő 29. 1860. Arany János, igazgató (Lakásom fölöl ut. és 5 pipa utca sarkán, 11. sz.)

Színház.

7 Öszbő 3-án Együd István javára „IV. László” szömozonytárs 6 fölönában, irta Dobsa Lajos. A juttalmazott ifjú színész a cimszerelmen lépett föl. Az első fölönában a király igen beteg szerelmen, és így van megírva az íróval, a király nem önnagge, nem az országé. László nagy szöndvéleének rajja, Edna eszöve jötkészere. Egyed úgy látszott, föllögtör az eszövepét s jól ázomolta. Együlnök szerenés testalkata van, terneté szímpáit, ö keltes ember, csak arca kicsiny s nem elég kifejező; ezért látszik ö a fölötöbbl szöly ajkrajzásokra fektetni. Sok éles kis arcot ismerünk az élethen, s a szöndvéle kifejezését nem tanöskölök egyedül az ajkhozoráza fektetni. Együd hangzabau erős van, de sokszor az ajkhozorással szöndvéle is elronfja s hogy úgy mondjuk, ajkán szögett hangokat ad, ez az ö egyedül hiánya; kisebb de nem lényegtelen fö- és karhordó.

ÜZLETI HIRNÖK.

Vidéki terményárak.

Alsóausztriai mérő osztr. pénzben	Tiszai borsó		Kék-szesz		Rozs		Arpa		Zab		Tölg-	
	ft	k	ft	k	ft	k	ft	k	ft	k	ft	k
Arad	4 72	—	2 86	—	2 80	—	1 50	1 10	2 60	—	—	—
Baja	4 40	—	2 86	—	2 60	—	1 50	1 22	2 40	—	—	—
Bécserekek (Nagy)	4 40	—	2 80	—	—	—	1 20	1 15	2 20	—	—	—
Gyula	4 40	—	2 80	—	2 80	—	1 50	1 60	2 75	—	—	—
Győr	4 20	3 60	—	—	—	—	2 20	2 10	1 80	—	—	—
Sziszec	5 25	—	2 90	—	2 36	1 90	3 30	3 30	—	—	—	—
Perjámos	4 40	—	—	—	1 50	1 30	2 20	—	—	—	—	—
Szabadka	4 20	3 45	2 25	—	1 36	1 10	3 20	—	—	—	—	—
Temesvár	4 70	3 80	2 27	—	1 56	1 32	2 25	—	—	—	—	—
Újvárad	4 14	3 7	—	—	1 48	1 12	2 45	—	—	—	—	—
Újheese	4 40	—	—	—	1 40	1 30	—	—	—	—	—	—
Nagy-Sz. Miklós	4 25	3 50	1 80	—	1 40	1 50	2 40	—	—	—	—	—

Közlekedés.

Indulások a vasutakon.

Szegedről Pestre 1 óra 10 perkor d. u. 2 óra 50 perekor éjfel.
— Temesvárra 1 ó 40 p. delután, 10 óra 15 p. este.
Temesvárról Szegedre 6 ó 55 p. reggel, 11 ó 25 p. éjfel.
Pestről Bőcsre 9 óra 12 pkor reggel, 9 óra 20 p. este.

Érkezések a vasutakon.

Szegedről Temesvárra 6 ó 35 p. este, 1 ó 41 p. éjfel.
Temesvárról, Szegedről Pestre 8 ó 23 p. reggel, 8 ó 27 p. e.

HÍRDEZÉSEK.

(200—1) 6432 sz. a, kelt határozattal kitűzött 1-ső határona el nem kelt, ugyanazon határozattal 2-ik határidő f. évi november 28-án delöltöl 10 óra-ig, es. kir. megyei törvényész részéről, jelenben mely határidőben becsáron alól is Szekeres Imréné nevén levő 82, a legtöbbet ígéröle le fog ütteni. Szeged, okt. 30-án 1860.

(202—1)

Névnapi ajándék alkalmas ifjusági irat!
Burger Zsigmond Szegeden
megjelent és minden hazai könyvtársánál kapható:

SZENT ISTVÁN
Magyarország első királya.

Mindkét nembeh kelt. ifjusg számára írta Remény Gyöztár.

Eme, szent királyunk életörténéit tartalmazó könyv azon különös szerenésben részesült, hogy a Főmagasság és Főtisztelendő Nagykirály Schöszky Ker. János ur Bibornok és Magyarországy Hercegeprimási Ö Kéttönöségnek áldozásiga ötven éves ünnepének emlékére kegyes engedelmével megjelentett.

Ö Kéttönösége jöltálatl áraképele és más képpel díszítve, angolvaszon-díszkötésben ára 1 újrt.

Ugyanott kapható:

Az 1847/5-iki országgyűlési t.-cikk.

Öleső népkiadás. Ára 20 újrt.